

Gostyń, 9 października 2021 r.

Pani

Marlena Małąg

Minister Rodziny i Polityki Społecznej

Szanowna Pani Minister

XV Forum Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Powiatowych i Miejskich Ośrodków Pomocy Rodzinie „CENTRUM”, które odbyło się w dniach 27 – 28 września 2021 r. we Wrocławiu, przedstawia uwagi do projektu z 7 września 2021 r. w sprawie zmian do ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Wynikają one z naszych doświadczeń w codziennej realizacji działań w obszarze wsparcia rodziny i systemie pieczy zastępczej. Stanowimy zespół specjalistów praktyków z długoletnim doświadczeniem i prosimy o zapoznanie się z naszymi uwagami i wnioskami.

Wyrażamy też gotowość bezpośredniej współpracy eksperckiej z Ministerstwem Rodziny i Polityki Społecznej nad opracowaniem zmian w ustawie o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz w innych obszarach krajowego systemu pomocy społecznej i wsparcia rodziny.

Stanowisko

XV Forum Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Powiatowych i Miejskich Ośrodków Pomocy Rodzinie „CENTRUM” w sprawie zmian do ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej

1. Do art. 1 pkt. 8 – dotyczącego art. 37 ust. 4 i 5 – wnioskujemy o wskazanie w tych przypadkach konieczności odpłatności gminy pochodzenia wychowanka w wysokości 100 % kosztów utrzymania wychowanka powracającego do pieczy zastępczej.
2. Do art. 1 pkt. 10 i do art. 1 ust. 36 oraz do art. 1 ust. 57 – dotyczącego art. 38d-38e i art. 155a oraz art. 191 ust. 5, 5a, 5b - wnioskujemy o:

- a) wprowadzenie wymogu uzyskania pozytywnej opinii organizatora rodzinnej pieczy zastępczej z powiatu, na terenie którego funkcjonują mogące przyjąć dziecko rodzina zastępcza, rodzinny dom dziecka lub placówka opiekuńczo-wychowawcza przez sąd przed wydaniem skierowania dziecka do rodziny zastępczej, rodzinnego domu dziecka lub placówki opiekuńczo-wychowawczej na teren tego powiatu; jest to konieczne ze względu na brak wiedzy sądu (wynikającej z rejestru) o sytuacji danej rodziny zastępczej (np. stany losowe, choroby, pełnienie w danym momencie funkcji rodziny pomocowej, brak zgody na przyjęcie konkretnego dziecka itd.);
  - b) ograniczenie kierowania dzieci poza województwo pochodzenia (by minimalizować zagrożenie zerwania kontaktów bezpośrednich dziecka z jego rodziną biologiczną i najbliższymi);
  - c) wpisanie konieczności pokrycia przez budżet państwa kosztów utworzenia i prowadzenia rejestru przy użyciu systemu teleinformatycznego (wymagane jest zatrudnienie osoby/osób w każdym powiecie do wprowadzania, uzupełniania, monitorowania i systematycznego uaktualniania danych w rejestrze;
  - d) wprowadzenie zmiany nakładającej na gminę pochodzenia dziecka pokrywania w 100 % kosztów pobytu dziecka w pieczy zastępczej; zmotywuje to samorządy gminne do pełniejszej i efektywniejszej realizacji zadań z obszaru wspierania rodziny, zwłaszcza w sytuacjach zagrożenia umieszczeniem dziecka w pieczy zastępczej, a w przypadku umieszczenia dziecka spowoduje uruchomienie realnych działań pozwalających na powrót dziecka do rodziny biologicznej w tych przypadkach, gdy będzie to możliwe.
3. Do art. 1 ust. 12 – dotyczącego art. 43 ust. 5 – wnioskujemy o wprowadzenie obowiązku uzyskania pozytywnej opinii organizatora rodzinnej pieczy zastępczej właściwego ze względu na miejsce zamieszkania kandydata do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, rodziny zastępczej niezawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka co do spełniania warunków, o których mowa w art. 42 ust. 1 pkt 1; pozwoli to na uniknięcie występujących co jakiś czas sytuacji, w których kandydaci na rodziny zastępcze, nieuzyskujący kwalifikacji u organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, poszukują takiej możliwości w innych powiatach, a system kwalifikacji kandydatów na rodziców zastępczych winien być szczelny dla bezpieczeństwa dzieci.
4. Dodatkowo wnioskujemy o wpisanie do ustawy możliwości wycofania przyznanych rodzinie zastępczej kwalifikacji. Występują przypadki, gdy rodziny zastępcze są rozwiązywane np. z powodu przemocy, w tym seksualnej lub po próbach samobójczych. Ale dalej zachowują kwalifikacje i pozyskują dzieci z innych części kraju, legitymując się kwalifikacjami na rodziców zastępczych, które przedstawiają w stosownych sądach.
5. Do art. 1 ust. 13 – dotyczącego art. 45 ust. 2 i 3 – ustępy 2 i 3 odwołują się do nieistniejącego art. 37 ust. 1 pkt 3.
6. Do art. 1 ust. 15 – dotyczącego art. 54 ust. 1 i 2 – wnioskujemy o dopisanie warunku tworzenia zawodowej rodziny zastępczej: „po uzyskaniu pozytywnej opinii organizatora rodzinnej pieczy zastępczej”; praktyka pokazuje, że samo spełnienie warunków formalnych przez rodzinę

zastępczą niezawodową do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej może być niewystarczające; wiedza o ww. rodzinie, jej możliwościach posiadana przez organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, który zatrudnia koordynatora pracującego bezpośrednio z rodziną, winna być uwzględniona w procesie podejmowania decyzji o podpisaniu umowy z nową rodziną zastępczą zawodową; pozwoli to m.in. zmniejszyć narastające rokrocznie zjawisko zwiększającej się liczby dzieci z rodzinnej pieczy zastępczej, umieszczanych w instytucjonalnej pieczy zastępczej.

7. Do art. 1 ust. 16 – dotyczącego art. 54 ust. 1 i 2 – wnioskujemy o dopisanie: „na wniosek rodziny zastępczej”. Praktyka pokazuje, że tylko w części przypadków taka potrzebna wsparcia jest potrzebna.
8. Do art. 1 ust. 24 – dotyczącego art. 85 ust. 1 – wnioskujemy o zmianę brzmienia na: „1. Rodzinie zastępczej zawodowej oraz prowadzącemu rodzinny dom dziecka przysługuje miesięczne wynagrodzenie nie niższe niż dwukrotna kwota minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2020 r. poz. 2207). Środki na wynagrodzenia rodziny zastępczej zawodowej oraz prowadzącego rodzinny dom dziecka zapewnia budżet państwa”.

Obecnie coraz częściej zawodowe rodziny zastępcze wycofują się z kontynuowania swojej misji, podkreślając, że swoje zadanie wykonują przez 7 dni w tygodniu, 24 godziny na dobę, a otrzymują wynagrodzenie niższe niż ich wychowankowie rozpoczynający pracę. Jest to dalece frustrujące dla rodziców zastępczych i wymaga zdecydowanej zmiany.

9. Do art. 1 ust. 24 – dotyczącego art. 85 ust. 2 – wnioskujemy o zmianę brzmienia na: „2. Rodzinie zastępczej zawodowej pełniącej funkcję pogotowia rodzinnego przysługuje miesięczne wynagrodzenie nie niższe niż 224% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę. Środki na wynagrodzenia rodziny zastępczej zawodowej oraz prowadzącego rodzinny dom dziecka zapewnia budżet państwa”.

Proponowana zmiana jest konsekwencją wniosku z 9 punktu naszego pisma.

10. Do art. 1 ust. 29 – dotyczącego art. 108 ust. 3 – wnioskujemy o wycofanie proponowanej zmiany ze względu na to, że:
  - wprowadzenie tego zapisu uniemożliwi powiatowi prowadzącemu placówkę prowadzenie polityki w zakresie rozwiązywania problemów rodzinnych, np. jest miejsce/a w placówce i prowadzone jest postępowanie w sądzie rodzinnym dotyczące umieszczenia dzieci z tego powiatu na te miejsca, a zajęcie tego/tych miejsc pozbawi powiat prowadzący placówkę możliwości zapewnienia (ze względu na olbrzymi i wzrastający deficyt w Polsce miejsc w pieczy zastępczej oraz wzrastającą liczbę dzieci z rodzinnej pieczy zastępczej umieszczanych w instytucjonalnej pieczy zastępczej) bezpiecznego miejsca dla tego/tych dzieci;
  - wprowadzenie proponowanej zmiany doprowadzi też do sytuacji karania powiatów prowadzących placówki za swoją aktywność i ponoszenie znaczących kosztów na utrzymanie tych placówek, a jednocześnie będzie nagradzało powiaty nieaktywne, które nie mają miejsc w pieczy zastępczej i swoje problemy będą rozwiązywały kosztem zabierania miejsc aktywnym w obszarze pieczy zastępczej powiatom. Dotychczasowa wieloletnia praktyka uzgadniania skierowań z powiatem prowadzącym sprawdziła się i nie należy jej zmieniać.

11. Do art. 1 ust. 57 – dotyczącego art. 191 – wnioskujemy o wykreślenie proponowanej zmiany dotyczącej wprowadzenia pkt. 5 b) ze względu na to, że:
- przekreśla ona podstawową zasadę funkcjonowania rodzin zastępczych, zgodnie z którą rodzina oddająca swój dom, część swojego prywatnego życia, i czas dla dzieci wymagających pomocy decyduje, po zapoznaniu się z informacjami na temat dziecka, o jego przyjęciu i o tym, czy może danemu dziecku udzielić właściwej dla jego sytuacji pomocy, a ten zapis to całkowicie wyklucza;
  - taka sytuacja doprowadzi do wielu negatywnych konsekwencji, o których mówią same rodziny zastępcze:
    - a) do wycofywania się rodzin z systemu rodzinnej pieczy zastępczej po narzucaniu im dzieci i ich liczby;
    - b) do gwałtownego wzrostu widocznego już i nasilającego się obecnie zjawiska umieszczania dzieci z rodzinnej pieczy zastępczej w instytucjonalnej pieczy zastępczej;
    - c) w wyniku wyżej wskazanych konsekwencji do nasilenia się już widocznego kryzysu braku miejsc w pieczy zastępczej.
12. Do art. 1 pkt 32) – dotyczącego art. 121a – wnioskujemy o wprowadzenie zmian w brzmieniu:
- „Art. 121a. 1. Dodatek, o którym mowa w art. 113a, przeznacza się w szczególności na rozwój zainteresowań oraz zwiększanie szans edukacyjnych i rozwojowych dzieci umieszczonych w instytucjonalnej i rodzinnej pieczy zastępczej.
2. Środki z dodatku, o którym mowa w art. 113a, mogą być również gromadzone na koncie depozytowym, utworzonym indywidualnie dla każdego dziecka przez kierownika placówki opiekuńczo-wychowawczej, w której umieszczono wychowanka lub przez rodzinę zastępczą, w której umieszczono wychowanka.
3. Wypłata środków z dodatku, o którym mowa w art. 113a, przekazanych na konto depozytowe w momencie uzyskania przez dziecko pełnoletności, następuje przez właściwego kierownika placówki opiekuńczo-wychowawczej lub właściwą rodzinę zastępczą, na indywidualny numer konta bankowego usamodzielnianego wychowanka. W szczególnych sytuacjach, określonych w ust. 1, możliwa jest wypłata środków z dodatku z konta depozytowego, wcześniej niż przed ukończeniem przez dziecko pełnoletności.
4. W przypadku powrotu dziecka do rodziny biologicznej, na mocy orzeczenia sądu, decyzję o każdorazowej wpłacie środków z dodatku, o którym mowa w art. 113a, przekazanych na konto depozytowe, podejmuje właściwy sąd opiekuńczy.”
- Oczekujemy rozszerzenia proponowanej zmiany art. 121a o objęcie nią również dzieci z rodzinnej pieczy zastępczej; wskazujemy, że właściwymi dla zakładania i prowadzenia tych kont byłoby odpowiednio kierownicy placówek opiekuńczo-wychowawczych lub rodzice zastępczy; wprowadzenie procedur sądowych i nadzoru sądowego poza wskazanymi w ust. 3 i 4 przypadkami nie jest zasadne, gdyż wydłuża znacząco czas, w przypadku korzystania z tych środków (np. kursy prawa jazdy, kursy językowe, kursy kompetencyjne, terapie, wsparcie psychiatryczne, psychologiczne, specjalistyczne medyczne) skorzystania z tych środków, których celem jest rozwój zainteresowań oraz zwiększanie szans edukacyjnych i rozwojowych dzieci.
13. Do art.1 pkt 51) – dotyczy art. 180 – wnioskujemy o nadanie dodanym punktom 1a i 1b brzmienia:

„1a) powiatowe programy dotyczące rozwoju pieczy zastępczej, o których mowa w ust. 1, zawierają od dnia 1.01.2025 r. plan rozwoju rodzinnej pieczy zastępczej i ograniczanie liczby dzieci w instytucjonalnej pieczy zastępczej;

1b) określając limit rodzin zastępczych zawodowych, o którym mowa w art. 56, bierze się od 1.01.2025 r. pod uwagę w szczególności plan rozwoju rodzinnej pieczy zastępczej i ograniczanie liczby dzieci w instytucjonalnej pieczy zastępczej, o których mowa w ust. 1b, jak również konieczność zapewnienia odpowiedniej liczby miejsc w rodzinnej pieczy zastępczej;”

oraz wnioskujemy o dodanie punktu 1c) w brzmieniu:

„1c) budżet państwa zapewni wystarczające środki na realizację powiatowych planów rozwoju rodzinnej pieczy zastępczej i ograniczanie liczby dzieci w instytucjonalnej pieczy zastępczej.”

Wskazując na konieczność odłożenia w czasie proponowanych zmian, kierujemy się widocznym i pogłębiającym się kryzysem rodzinnej i instytucjonalnej pieczy zastępczej, którego głównym objawem jest zwiększający się z roku na rok brak liczby wolnych miejsc oraz zwiększająca się corocznie liczba dzieci z rodzinnej pieczy zastępczej umieszczanych w instytucjonalnej pieczy zastępczej. Dopóki nie zostaną opracowane i wdrożone zmiany w obszarze wsparcia rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz nie będą widoczne ich pozytywne efekty w postaci zwiększającej się liczby miejsc w rodzinnej pieczy zastępczej. Bez spełnienia powyższego warunku działania ograniczające liczbę miejsc w pieczy zastępczej są działaniami zagrażającymi dobru dzieci, które z rozmaitych przyczyn nie mogą wychowywać się w swoich rodzinach biologicznych.

Konieczne jest też wsparcie z budżetu państwa działań w obszarze deinstytucjonalizacji. Samorządy powiatowe od kilku lat przeżywają kryzys finansowy wynikający z nakładania na nie kolejnych zadań bez zapewnienia środków na ich realizację oraz z systemowego ograniczania dochodów i subwencji dla samorządów powiatowych. To powoduje też, że potrzeby pomocy społecznej i systemu wsparcia rodziny oraz pieczy zastępczej są na samym końcu rozpatrywania przy ustalaniu okrojonych budżetów samorządów powiatowych.

14. Do art.1 pkt 59) – dotyczy art. 198 ust. 1 – wnioskujemy, by ust. 1 otrzymał brzmienie:

„1. Kto nie realizuje zaleceń pokontrolnych, o których mowa w art. 197d ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 1000 zł do 50 % wysokości jego wynagrodzenia miesięcznego brutto.”

Realizacja części zaleceń pokontrolnych zależna jest od decyzji finansowych i kadrowych władz powiatu. Przy braku pozytywnych decyzji finansowych, które umożliwiłyby realizację zaleceń pokontrolnych, kierownicy powiatowych centrów pomocy są karani lub będą karani za nie swoje decyzje. Dodatkowo wskazujemy na fakt, że wynagrodzenia specjalistów w systemie pieczy zastępczej, w tym kierowników, są niskie, co jest nieadekwatne do poziomu odpowiedzialności i liczby zadań nakładanych na powiatowe centra pomocy rodzinie i organizatorów rodzinnej pieczy zastępczej. Proponowana górna granica kary finansowej jest równa czterem – pięciu miesięcznym wynagrodzeniom, co, w przypadku zastosowania tej kary, może ukaranego kierownika uczynić klientem pomocy społecznej.

15. Do art. 17. – wnioskujemy o zmianę brzmienia na: „1. Z dniem 1.01.2030 zabronione jest tworzenie placówek opiekuńczo-wychowawczych typu socjalizacyjnego, interwencyjnego, specjalistyczno-terapeutycznego, regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych i interwencyjnych ośrodków preadopcyjnych.

2. Podmiotom, które przed dniem 1.01.2030, wystąpią z wnioskiem o utworzenie placówek lub ośrodków, o których mowa w ust 1, wojewoda może wydać zezwolenie, o którym mowa w art. 106 ust. 1, 3, 3a, 4 ustawy zmienianej w art. 1.

3. Przed wydaniem zezwolenia, o którym mowa w ust. 2, wojewoda powinien zasięgnąć opinii Rzecznika Praw Dziecka.”

Konieczność opóźnienia wprowadzania deinstytucjonalizacji (również przez nietworzenie nowych miejsc pieczy instytucjonalnej) wynika z gwałtownie narastającego kryzysu braku miejsc zarówno w rodzinnej jak i instytucjonalnej. Dopóki nie zostaną wprowadzone działania rzeczywiście zwiększające liczbę miejsc w rodzinnej pieczy zastępczej i nie przyniosą one odczuwalnych skutków, jakiegokolwiek działania ograniczające już i tak deficytową liczbę miejsc w pieczy zastępczej zarówno rodzinnej jak i instytucjonalnej są działaniem na szkodę dzieci, których sytuacja wymaga umieszczenia poza rodziną biologiczną.

16. Do art. 19.1 – wnioskujemy o zmianę brzmienia na: „Wojewoda w okresie 10 lat od dnia wejścia w życie ustawy wydaje nowe zezwolenia na funkcjonowanie placówek opiekuńczo-wychowawczych, regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych i interwencyjnych ośrodków preadopcyjnych w oparciu o opinię Rzecznika Praw Dziecka.”

Konieczność opóźnienia wprowadzania proponowanego obowiązku wynika z gwałtownie narastającego kryzysu braku miejsc zarówno w rodzinnej jak i instytucjonalnej. Dopóki nie zostaną wprowadzone działania rzeczywiście zwiększające liczbę miejsc w rodzinnej pieczy zastępczej i nie przyniosą one odczuwalnych skutków, jakiegokolwiek działania ograniczające już i tak deficytową liczbę miejsc w pieczy zastępczej zarówno rodzinnej jak i instytucjonalnej są działaniem na szkodę dzieci, których sytuacja wymaga umieszczenia poza rodziną biologiczną.

17. Do art. 2. pkt. 1 - dotyczącego art. 1127 ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy i wprowadzanych zmian – wnioskujemy o wprowadzenie obowiązku informowania przez sąd rodzinny organizatora rodzinnej pieczy zastępczej i powiatowego centrum pomocy rodzinie o przyczynach umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej; sądy nie informując o tym, uniemożliwiają pracę nad usunięciem przyczyn odebrania dzieci z rodzin biologicznych i tym samym uniemożliwiają powrót dzieci do swoich rodzin biologicznych; organizator rodzinnej pieczy zastępczej i placówka opiekuńczo-wychowawcza bez tej informacji nie mogą obecnie oceniać – mimo ustawowego obowiązku – czy ustały przyczyny umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej.

Wnioskujemy też, by sąd, przed podjęciem decyzji przed umieszczeniem dziecka w konkretnym powiecie, uzyskał pozytywną opinię starosty tego powiatu o umieszczeniu dziecka.

Stąd wnioskujemy, by proponowane zapisy w art. 1127 otrzymały brzmienie:

„§ 1. Sąd umieszcza dziecko w rodzinnej pieczy zastępczej na terenie powiatu miejsca zamieszkania dziecka, po uzyskaniu opinii starosty powiatu miejsca zamieszkania dziecka. Sąd, umieszczając dziecko w pieczy zastępczej, informuje starostę o przyczynach umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej.

§ 2. W sytuacji braku możliwości umieszczenia dziecka w rodzinnej pieczy zastępczej na terenie powiatu miejsca zamieszkania dziecka lub w sytuacji, gdyby takie umieszczenie było sprzeczne z dobrem dziecka, sąd umieszcza dziecko w rodzinnej pieczy zastępczej na terenie innego powiatu po uzyskaniu opinii starosty właściwego dla miejsca umieszczenia dziecka powiatu. Sąd, umieszczając dziecko w pieczy zastępczej, informuje starostę o przyczynach umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej.”,

po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Sąd umieszcza dziecko w instytucjonalnej pieczy zastępczej, jeżeli brak jest możliwości umieszczenia dziecka w rodzinnej pieczy zastępczej lub z innych ważnych względów nie jest to zasadne. Przed umieszczeniem dziecka wymagane jest uzyskanie przed sądem opinii starosty powiatu właściwego dla miejsca umieszczenia dziecka powiatu. Sąd, umieszczając dziecko w pieczy zastępczej, informuje starostę o przyczynach umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej.”

18. Do art. 3. pkt. 1 - dotyczącego art. 579² ustawy Kodeks postępowania cywilnego – wnioskujemy, by art. 579² otrzymał brzmienie:

„Art. 579². § 1. Przed umieszczeniem dziecka u kandydata zakwalifikowanego do pełnienia funkcji rodziny zastępczej, kandydata zakwalifikowanego do prowadzenia rodzinnego domu dziecka, w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka, sąd zasięga informacji z rejestru, o którym mowa w art. 38d ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 821 oraz z 2021 r. poz. 159 i 1006) oraz występuje o informacje odpowiednio do:

- 1) właściwego ośrodka pomocy społecznej;
- 2) właściwego organizatora rodzinnej pieczy zastępczej.”;

19. Do art. 20 – wnioskujemy o zmianę proponowanego artykułu – winien on otrzymać brzmienie:

„Art. 20. Umowy o pełnienie funkcji rodziny zastępczej lub prowadzenie rodzinnego domu dziecka, oraz porozumienia między powiatami zawarte na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują ważność do czasu ich wygaśnięcia, rozwiązania lub do czasu zawarcia ich na podstawie przepisów niniejszej ustawy.”

Dotychczas zawarte umowy i porozumienia winny obowiązywać do czasu ich wygaśnięcia. Ich wygaszanie i zawieranie nowych to nic niewnoszące działania, obciążające i tak przeciążonych pracowników obszaru wsparcia rodziny i systemu pieczy zastępczej.

Dodatkowo

19. Wnioskujemy o wykreślenie art. 142 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

Usamodzielnienie wychowanków pieczy zastępczej nie mogą w praktyce liczyć na żadne wsparcie rodzin biologicznych - w odróżnieniu od usamodzielnianych dzieci w swoich rodzinach biologicznych. By wesprzeć ich trudny start w samodzielność i dorosłość wnioskujemy, by wsparcie usamodzielnianych wychowanków pieczy nie było uzależniane od ich dochodu. Dotychczasowa sytuacja wynikająca z art. 142 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej jest odbierana przez wychowanków jako karanie za podejmowanie pracy.

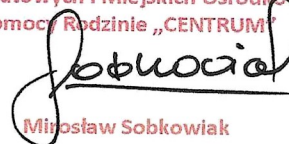
20. Wnioskujemy o wprowadzenie zapisu odpłatności gmin za pobyt dzieci pochodzących z ich terenu w rodzinnej i instytucjonalnej pieczy zastępczej w wysokości 100 % kosztów. Większość gmin w bardzo ograniczony i niewystarczający sposób realizuje działania wspierające rodziny mające trudności w funkcjonowaniu. Wprowadzenie pełnej odpłatności zmotywuje gminy do poszerzenia działań wspierających rodziny oraz do zwiększenia efektywności tych działań. To przyczyni się również do kierowania mniejszej liczby dzieci do pieczy zastępczej i będzie jednym

- ze sposobów zmniejszana kryzysu pieczy zastępczej, przejawiającego się dużej liczbie brakujących wolnych miejsc.
21. Wnioskujemy o wprowadzenie jako zadania opracowywania i realizacji gminnych 3-letnich planów pracy z rodzinami biologicznymi, zagrożonymi odbiorem dzieci. Pozwoli to na planowanie działań ukierunkowanych na wsparcie rodzin zagrożonych różnego rodzaju dysfunkcjami.
  22. Wnioskujemy o wprowadzenie jako zadania opracowywania i realizacji gminnych 3-letnich planów pracy z rodzinami biologicznymi po odebraniu dziecka (diagnoza, wsparcie i naprawa, w tym w kierunku zapewnienia możliwości powrotu dziecka). Obecnie większość gmin po umieszczeniu dziecka w pieczy zastępczej zaprzestaje jakiegokolwiek pracy z rodzinami, których dzieci umieszczono w pieczy zastępczej.
  23. Wnioskujemy o wprowadzenie jako zadania opracowywania i realizacji gminnych 3-letnich planów pracy z rodzinami po powrocie dziecka z pieczy zastępczej. Jest to konieczne ze względu na obserwowany brak wsparcia na poziomie dużej części gmin dla rodzin, które odzyskały dziecko/dzieci. Skutkuje to w części przypadków ponownym umieszczeniem dzieci w pieczy zastępczej.
  24. Wnioskujemy o wprowadzenie zapisów wskazujących zwiększenie dochodów samorządów powiatowych z wyraźnym określeniem celu zwiększenia tych dochodów, czyli przeznaczenia ich na realizację zwiększanego zakresu działań w ramach prowadzenia systemu pieczy zastępczej.
  25. Wnioskujemy o uznanie wyjątkowego charakteru pracy asystentów rodzin i koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej (praca w środowisku, dojazdy we własnym zakresie do rodzin objętych opieką i wsparciem) i przyznanie im świadczeń w postaci dodatkowych 10 dni urlopu co trzy lata oraz dodatku w wysokości 400 zł.

Z szacunkiem

W imieniu Zarządu

Wiceprezes
Ogólnopolskiego Stowarzyszenia
Powiatowych i Miejskich Ośrodków
Pomocy Rodzinie „CENTRUM”

Mirosław Sobkowiak